

[Ivar Nørgaard]

agiterer for en europæisk union. Det må skabe forvirring i udlandet.

Hvad angår Europa-Parlamentets beføjelser, finder socialdemokratiet ikke, at forhandlingsresultatet ligger inden for folketingets dagsordener. Efter forslaget kan Europa-Parlamentet i fremtiden ikke blot, som ministeren siger, udtale sig om Ministerrådets forslag, men også på en række områder stille ændringsforslag eller forkaste dem med den virkning, at forslag, der er vedtaget med kvalificeret flertal i Ministerrådet, herefter bortfalder, hvis ikke Ministerrådet fastholder dem med enstemmighed.

Det er heller ikke tilfældigt, at Europa-Parlamentet, selv om det udtalte nogen suhed, har accepteret dette forslag fra Ministerrådet. Det betyder, at EF-Parlamentet på disse områder kan blokere for Ministerrådets beslutninger, hvis blot ét medlemsland vil støtte EF-Parlamentet. Det betyder igen, at EF-Parlamentet har fået yderligere et våben i den institutionskrig eller forfatningskamp, som det har lagt op til med sine krav om mere magt, og det har det udtrykkeligt vedtaget netop er det, der er sket. På det møde, de havde i forgårs, vedtog EF-Parlamentet, at de nu var kommet et skridt videre og havde fået et våben mere i denne kamp, og at de ville fortsætte denne kamp.

Socialdemokratiet må derfor afvise denne del af EF-pakken.

EF-pakken indeholder også forslag om en fuldcommengørelse af det indre marked og en styrkelse af miljøhensynet gennem traktatfastsættelse af arbejdsmiljøet og det ydre miljø.

Vi kan i socialdemokratiet tilslutte os begge formål. Som et land, der er stærkt afhængig af størst mulig international arbejdsdeling og dermed størst mulig udenrigshandel, er Danmark selvfølgelig interesseret i at få fjernet flest mulige handelshindringer, men – og det er det afgørende – vi ønsker ikke, at det skal ske på bekostning af de normer og standarder, vi med møje og besvær og tit i strid og kamp med arbejdsgivere her og i udlandet har fået gennemført for at forbedre miljø og arbejdsmiljø.

EF-pakkens forslag om det indre marked går ud på, at Ministerrådet skal gå over fra enstemmighedsprincippet til flertalsafgørelser, når det drejer sig om at harmonisere medlemslandenes love og administrative be-

stemmelser for at sikre det interne markeds funktion, og det er her, der kan opstå konflikt mellem to modstående hensyn. Det nytter ikke noget, at regeringen søger at benægte det. Ifølge forslaget kan det enkelte land blive undtaget fra harmonisering, hvis det har eller vil gennemføre love og administrative bestemmelser for at beskytte liv, sundhed, sikkerhed og miljø, men sådanne undtagelser skal påses af Kommissionen, der skal sikre, at reglerne ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

Det springende punkt er derfor, om disse bestemmelser er en lige så god eller bedre beskyttelse af miljøhensynet som det enstemmighedsprincip, der eksisterer nu, der giver det enkelte land mulighed for at blokere de foreslåede harmoniseringsbestemmelser, hvis de svækker miljøbeskyttelsen.

For os er det afgørende, at vi her i Danmark kan gennemføre bedre regler for beskyttelse af miljø og sundhed end dem, der kan blive tilslutning til i EF, og derfor ønsker socialdemokratiet sikkerhed for, at EFs Ministerråd er enig med den danske regering i, at de konstruktionsforskrifter, vi af sundheds- og sikkerhedsmæssige grunde har indført eller ønsker at indføre, ikke vil blive afvist af Kommissionen eller Domstolen under påberøbelse af, at bestemmelserne er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

Vi er som nævnt positive over for et europæisk politisk samarbejde, altså EPS, idet vi understreger, at det er et mellemstatsligt samarbejde uden overstatslige organer. Vi ser gerne, at dette samarbejde udbygges gennem oprettelse af et sekretariat, men det skal være klart adskilt fra EF-institutionerne.

Vi finder det overflødigt at traktatfæste samarbejdet, og vi lægger afgørende vægt på, at samarbejdet står åbent over for andre europæiske lande.

Da regeringen udtrykkelig har meddelt folketinget, at der skal tages stilling til forhandlingsresultatet som helhed, altså til den samlede pakke, må socialdemokratiet af ovennævnte grunde afvise regeringens forhandlingsresultat med opfordring til den om at genoptage forhandlingerne i Ministerrådet.

Men nu har regeringen overraskende meddelt, at den ønsker at iværksætte en folkeaf-